

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 8.5.2003
KOM(2003) 235 endelig

**BERETNING FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET**

**om gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 814/2000
om informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik**

{SEK(2003) 506}

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 814/2000 om informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik

I. Kort indledning

Denne rapport omhandler gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 814/2000 i årene 2000, 2001 og 2002. Der vil i den nærmeste fremtid inden for rammerne af Kommissionens evalueringspolitik blive foretaget en vurdering af virkningerne af de foranstaltninger, der er truffet i medfør af denne forordning.

Formålene med informationsforanstaltningerne vedrørende den fælles landbrugspolitik som fastlagt i forordning (EF) nr. 814/2000 er:

- at bidrage til at forklare den fælles landbrugspolitik og til at iværksætte og udvikle den
- at fremme den europæiske landbrugsmodel og forståelsen af den
- at informere landbrugerne og de øvrige aktører i landdistrikterne
- at oplyse offentligheden om, hvad den fælles landbrugspolitik drejer sig om, og dens mål.

Aktionerne fordeler sig på to hovedtyper:

- aktioner, der på initiativ af tredjepartsorganisationer foreslås medfinansieret af EUGFL, og som kan være enten programmer eller specifikke aktioner
- aktioner, der iværksættes på Kommissionens initiativ, og som finansieres 100 % af EUGFL.

Ministerrådet har besluttet (artikel 8 i forordning (EF) nr. 814/2000), at Rådet og Europa-Parlamentet hvert andet år skal have forelagt en rapport om gennemførelsen af forordningen, og at den første rapport skulle forelægges senest den 31. december 2001.

De oprindelige gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 814/2000, herunder gennemførelsesbestemmelserne vedrørende tilskud til tredjeparter, blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1390/2000, som derefter blev afløst af Kommissionens forordning (EF) nr. 1557/2001 og senere Kommissionens forordning (EF) nr. 2208/2002.

Denne rapport til Europa-Parlamentet og Rådet er blevet udskudt, for at der kunne udarbejdes en mere fuldstændig vurdering af gennemførelsen af Rådets forordning i lyset af de erfaringer, Kommissionens tjenestegrene har indhøstet, og under hensyntagen til de ændringer, Kommissionen har foretaget af gennemførelsesbestemmelserne. Rapporten tilgodeser også kommentarer og tilbagemeldinger fra interesserede parter i civilsamfundet, fra individuelle medlemmer af Europa-Parlamentet og fra landbrugets organisationer.

II. Historisk oversigt

1. Budget

- Finansieringen af denne informationspolitik har sin oprindelse i en post på budgettets B2-del, som blev anvendt til finansiering af informationsaktiviteter for CEPFAR og CEJA (europæiske landbrugeres informationsorganisation og europæiske unge landbrugeres organisation).
- Som følge af de bemærkninger, Revisionsretten i 1997 fremsatte om finansieringen af fire NGO'er på landbrugsområdet under budgetpost B2-519, senere B2-5122, ophørte Kommissionen med en 100 % finansiering af NGO'ers informationsaktiviteter og udarbejdede en vejledning om tildelingen af midler til de forskellige ansøgere.
- I 1998 blev der udarbejdet en ny vejledning, som blev yderligere tilpasset i 1999.
- Der blev afsat ekstra bevillinger på budgetpost B2-519 (B2-5122), og i 1998 anførte Parlamentet specifikke modtagere og de beløb, de fik tildelt. I 1999 blev de potentielle modtagere kun nævnt som eksempler, og forhåndstildelingen af bevillinger forsvandt. Der blev afsat 5,5 mio. EUR på budgetposten, og en række modtagere inden for landbruget på europæisk plan blev nævnt. Som en B2-post var udgifterne til informationspolitik ikke-obligatoriske udgifter.
- I 1999 placerede Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik under EUGFL's Garantisektion. Det blev besluttet, at informationsforanstaltningerne i årene 2000-2005 skulle finansieres under B1-382 med et årligt budget på 4,5 mio. EUR. (Den forudsatte fordeling mellem tilskud og Kommissionens initiativer var 3,5 mio. EUR til tilskud (3 mio. til programmer og 0,5 mio. til specifikke aktioner) og 1 mio. EUR til Kommissionens initiativer.)
- Med Rådets forordning (EF) nr. 814/2000 skabtes retsgrundlaget og de politiske retningslinjer for udgifterne til informationspolitikken for den fælles landbrugspolitik under B1-382.
- I 2000 oprettede Europa-Parlamentet en ny budgetpost, B2-514, for finansiering af pilotprojekter, der skulle bidrage til familiebrugenes overlevelse i EU. Det omfattede finansiering af landbrugsorganisationer, der fremlagde informationsprojekter. Kommissionen var bange for, at der dermed blev skabt en situation, hvor der ville være "overlappning" med visse foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne. Den var også meget betænkelig ved nye "pilotprojekter" i betragtning af de tidligere dårlige erfaringer i GD Landbrug. Pilotprojekter har intet "retsgrundlag", da de formodes at bane vej for en senere forordning, som tilgodeser erfaringerne indhøstet ved gennemførelsen af projekterne. Parlamentets budgetudvalg accepterede Kommissionens argumenter og tilsluttede sig, at bevillingerne under B2-514 overførtes til B1-382. Den 14. december 2000 genindførte Parlamentet på plenarmødet dog B2-514 ved et ændringsforslag. Ordet "pilotprojekter" var udeladt, men det er fortsat et problem, at B2-514 i modsætning til B1-382 stadig ikke har noget retsgrundlag og ikke kan gennemføres. Der er ikke afholdt udgifter over denne budgetpost.
- I 2001 blev der afsat 4,5 mio. EUR til budgetpost B1-382.

- For 2002, hvor kendskabet til finansieringsmulighederne var blevet mere udbredt, afsattes der yderligere 2 mio. EUR for at imødekomme en større efterspørgsel. Parlamentet besluttede desuden at overføre endnu 2 mio. EUR (som tidligere var afsat under B2-514) til den generelle informationspost B1-382, således at B1-382 omfattede 8,5 mio. EUR til finansiering og medfinansiering af informationsaktioner.

2. Tre års virksomhed

Kommissionens forordning (EF) nr. 1390/2000: årene 2000 og 2001

Ifølge Kommissionens første forordning om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 814/2000:

- er indkaldelse af forslag en af de mest effektive og gennemskuelige måder til at sikre, at de støttemuligheder, som forordning (EF) nr. 814/2000 tilbyder, får så stor offentlig omtale som muligt, og at det er de bedste foranstaltninger, der bliver udvalgt
- bør støtteberettigelseskriterierne, udelukkelseskriterierne og de generelle udvælgelseskriterier nøje præciseres
- kan der blandt modtagerne af den i forordningen fastsatte støtte være organisationer, som ikke har en veldefineret juridisk status, og der bør derfor kræves en garanti, som mindst er lig med det beløb, Kommissionen udbetaler som forskud
- må en finansieringssats på over 50 % (maksimalt 75 %) være en undtagelse.

Kommissionens forordning (EF) nr. 1557/2001: året 2002

Denne forordning gjaldt for 2002-aktiviteterne, men de indførte ændringer var beskedne, og hovedlinjerne fra forordning (EF) nr. 1390/2000 var bibeholdt: indkaldelse af forslag ansås stadig for at være en af de mest gennemskuelige og effektive måder til at tiltrække gode informationsaktioner til finansiering, og der skulle fortsat stilles en bankgaranti som betingelse for at opnå forskud på den endelige betaling.

De ændringer, der blev indført, havde til formål at præcisere reglerne, forbedre ordningen for modtagelse og behandling af ansøgninger og lette adgangen til en "undtagelsesvis" finansieringssats på 75 % for visse informationsaktioner, der skønnedes at være af særlig høj værdi eller interesse. Det var f.eks. opfattelsen, at de eksisterende kriterier vedrørende tolkning til flere sprog, der indgik i definitionen af "undtagelsesvise aktioner", ville være mere relevante for de mere velstående organisationer og store transnationale møder end for små og mellemstore landbrugsorganisationer, der ud fra deres egen mere lokale karakter og deres informationsaktioners art mindre sandsynligt ville anvende tolkning til flere sprog og derfor ville blive straffet. Disse kriterier ændredes, og der blev også foretaget andre mindre ændringer. Disse småændringer af den eksisterende forordning indførtes i høj grad som svar på de praktiske vanskeligheder, der gjorde sig gældende for en række organisationer, som repræsenterede små og mellemstore landbrugsvirksomheder, og som gjorde Kommissionens tjenestegrene bekendt med deres problemer.

III. Nu

Kommissionens forordning (EF) nr. 2208/2002

De erfaringer, Kommissionens tjenestegrene gjorde i årene 2000, 2001 og 2002, viste, at mens aktionerne på Kommissionens initiativ var en succes, kunne gennemførelsesbestemmelserne fortsat forbedres med hensyn til tildelingen af støtte til informationsaktioner finansieret over budgetpost B1-382. Processen krævede en vis strømlining for bedre at opfylde målene for politikken, nemlig at informere landbrugerne og befolkningen i almindelighed om de vigtigste politiske retningsændringer, der blev indført efter de forskellige fødevareforskrækkelser sidst i halvfemserne og den krise i forbrugernes tillid til landbrugerne og de offentlige myndigheder, der fulgte i kølvandet herpå. Denne opfattelse blev bekræftet ved uformelle konsultationer med en række landbrugsorganisationer, der i årenes løb har modtaget tilskud.

Det var også opfattelsen, at der i den nye sammenhæng burde lægges større vægt på de samfinansierede aktioners effekt på medierne og en bredere offentlighed. Det blev anset for at være vigtigt som led i den større gennemsigtighed og lydhørhed over for de mange forskellige krav fra civilsamfundet, der har præget det generelle politiske klima omkring landbrugspolitikken i EU og andre steder, og som er kommet til at spille en rolle i den fælles landbrugspolitik efter Agenda 2000.

Forordning (EF) nr. 2208/2002 bringer processen et skridt videre. Målene i Kommissionens nye forordning, der vil gælde for støtten i 2003, er:

- at tilpasse de finansierede informationsaktioner til den fælles landbrugspolitik aktuelle prioriteter (f.eks. reformen af den fælles landbrugspolitik, WTO-forhandlingerne, udvidelsen) ved i indkaldelsen af forslag at fastsætte, hvilke emner der skal behandles det pågældende år
- at forenkle procedurene for dem, der ansøger om medfinansiering
- at præcisere og bedre regulere muligheden for 75% finansiering under "særlige omstændigheder"
- at kræve, at ansøgerne har overvejet den bredere effekt af deres informationsaktioner, og at de fremlægger en medieplan sammen med deres ansøgning
- at præcisere, hvilke omkostninger der er berettigede til medfinansiering, ved indførelse af et benchmarkingsystem og dermed at gøre tilskudsordningen mere operationel.

Kommissionen har ment, at ovennævnte foranstaltninger også ville føre til en øget harmonisering mellem de aktioner, der fremlægges til medfinansiering af tredjeparter, og de aktioner (publikationer, afholdelse af konferencer, deltagelse i landbrugsudstillinger), der gennemføres på Kommissionens initiativ.

IV. Fordelingen af de finansierede aktioner

1. Tilskud

Analysen af ansøgningerne fra samtlige lande i EU-15 i 2000, 2001 og 2002 viser en stadig årlig stigning (fra 66 til 145 til 199, hvoraf 27, 54 og 40 var ansøgninger om medfinansiering af programmer og 39, 91 og 159 ansøgninger om specifikke foranstaltninger i hvert af de tre år). Af flere grunde - som oftest fejl i fremlæggelsen af ansøgningerne, men også nogle af de foreslåede informationsaktioners lave niveau - er tendensen for antallet af medfinansierede ansøgninger dog mere statisk.

Antallet af godkendte ansøgninger vedrørende programmer i 2000, 2001 og 2002 var henholdsvis 7, 15 og 4 (26 programmer) og vedrørende specifikke aktioner i samme periode: 12, 25 og 24 (i alt 61). Det skal bemærkes, at hvert program omfatter en række aktioner, og at de 26 finansierede programmer omfattede 142 specifikke aktioner, hvormed det samlede antal aktioner bliver 203 i de tre år. Siden vedtagelsen af forordning (EF) nr. 814/2000 er der godkendt 26 ud af 121 ansøgninger om medfinansiering af programmer og 61 ud af 289 ansøgninger om specifikke aktioner (se bilag I - tabeller vedrørende tilskud i 2000, 2001 og 2002 med angivelse af støttesatsen).

Hovedparten af de medfinansierede programmer kom fra Belgien, hvilket afspejler tilstedeværelsen i Belgien af en række europæiske paraplyorganisationer for landbruget, såsom COPA-COGECA, CEJA og AEFPR, mens tallene for de specifikke aktioner viser en bredere fordeling, med et betydeligt antal medfinansierede aktioner i Frankrig, Spanien og Italien. Dette er et tegn på den generelle interesse for den fælles landbrugspolitik i disse lande; en tilsvarende tendens ses i antallet af anmodninger om besøg i Bruxelles fra franske, spanske og italienske grupper og i antallet af breve og e-mail-spørgsmål til GD Landbrug.

En undersøgelse af temaerne for de medfinansierede informationsaktioner viser, at langt det mest foretrukne emne er den fælles landbrugspolitik i almindelighed og reformen af den fælles landbrugspolitik, efterfulgt af landdistriktsudvikling, WTO-spørgsmål, kvalitetspolitik og udvidelsen. Dette afspejler en tendens i ansøgningerne, men også i de valg, Kommissionens tjenestegrene har foretaget.

De typer aktioner, der blev ydet tilskud til, omfattede seminarer og konferencer om den fælles landbrugspolitik, et forum om kvinder i landbruget, informationsbesøg og -udveksling mellem landbrugere fra forskellige medlemsstater og besøg i kandidatlandene, et uddannelsesprojekt for skoleelever i hele EU vedrørende landbruget og landbrugspolitikken i grundtræk, informationsbesøg tilrettelagt af landbrugsjournalister, offentliggørelse af en informationsbrochure om fødevarer sikkerhed og -kvalitet for forbrugerne og bøger, videoer, cd-rommer og andre publikationer om den europæiske landbrugsmodel, den fælles landbrugspolitik og politikken for udvikling af landdistrikterne. Kommissionen bevilger først tilskud efter en længere udvælgelsesproces, og de aktioner, der er udvalgt til finansiering, har forhåbentlig haft en så bred effekt som muligt. En officiel evaluering af disse foranstaltningers effekt vil senere blive foretaget af de tjenestegrene i Kommissionen, der specielt varetager evalueringssopgaver, og ud fra arten af de organisationer, der gennemfører aktionerne, de valgte emner og redskaber og de befolkningsgrupper, man er nået ud til.

De individuelle organisationer, der opnåede medfinansiering af deres informationsprogrammer, omfatter de traditionelle modtagere af støtte til informationspolitik "før 814/2000", såsom COPA-COGECA og AEFPR (paraplyorganisationer for europæiske landbrugere og kooperativer) og CEJA (unge landbrugere), men også nationale forbrugerorganisationer, nationale journalistorganisationer, europæiske miljøorganisationer

og grupper inden for udviklingen af landdistrikterne. En række nationale organisationer, der er medlemmer af de europæiske paraplyorganisationer, opnåede også tilskud, og det samme gjorde nogle provins- og regionalorganisationer og akademiske organer.

2. **Aktioner på Kommissionens initiativ: Konferencer, udstillinger, publikationer osv.**

Ekstern teknisk bistand

I årene 2000 og 2001 havde Kommissionens tjenestegrene en **rammekontrakt** med et PR-firma, der medvirkede ved gennemførelsen af informationsaktioner iværksat på Kommissionens initiativ. (Publikationer, pressepakker og informationsbrochurer, mailingliste, websted, deltagelse i udstillinger, afholdelse af konferencer, strategi og nøglebudskaber).

I 2002 videreførte Kommissionens tjenestegrene deres program på ad hoc-basis. I samarbejde med en række generaldirektorater (OPOCE, SCIC, GD EAC og GD Administration) og også nogle private firmaer, der havde rammekontrakter med andre GD'er, gennemførte de således deres publikationsprogram og afholdelsen af konferencer og deltagelsen i udstillinger.

Efter en udbudsprocedure, der blev iværksat i 2001, blev der i 2002 underskrevet en kontrakt med et eksternt firma om *skrivning af artikler*.

Kommissionens tjenestegrene er nu nået til slutfasen med et udbud om ekstern bistand, der er fordelt på en række partier, herunder strategi, medieredskaber og teknisk bistand til udstillinger og konferencer.

Vigtigste aktioner i 2000, 2001 og 2002

Konferencer

- den fælles landbrugspolitik (rundbordskonference om landbrugets fremtid i Hannover og den fælles markedsordning for frugt og grøntsager i Bruxelles)
- udvikling af landdistrikterne (landbrugets rolle i udviklingen af landdistrikterne i Washington)
- WTO-forhandlingerne: konferencer i Paris med 24 udviklingslande og i Estland og Mauritius (venner af multifunktionalitet)
- udvidelsen: med medierne i de ti central- og østeuropæiske lande og regionalkontorerne i Bruxelles samt seminarer for medierepræsentanter fra ti central- og østeuropæiske lande i Maastricht og Bruxelles. Der blev afholdt to større informationsmøder for landbrugets ledere og akademikere, forbrugere, pressen og andre borgere fra samtlige kandidatlande, herunder Tyrkiet, i Riga og Prag
- årlige konferencer afholdtes i Bruxelles for landbrugspressen og landdistrikternes Carrefours om den fælles landbrugspolitik i almindelighed, WTO og udvidelsen, og en konference om landbrug i bjergområder samfinansieredes af GD AGRI og GD REGIO.

Landbrugsudstillinger

I 2000 og 2001 havde Kommissionens tjenestegrene stande på Grüne Woche i Berlin, udstillingen i Libramont, Wallonien, landbrugsudstillingen i Paris og den internationale udstilling (Salical) i Rioja, Spanien. I 2002 blev der også trods manglende teknisk bistand gjort en stor indsats for at "vise flaget" på de forskellige landbrugsudstillinger. Kommissionen havde stande på Grüne Woche i Berlin, landbrugsudstillingen i Paris, fødevarerudstillingen i Barcelona, AGRIBEX i Bruxelles og udstillingerne i Verona og Hameelina (Finland).

Et nyt aspekt i forbindelse med standene var det frivillige samarbejde fra nationale og lokale landbrugs- og brancheorganisationer om præsentation ikke alene af vort dokumentationsmateriale, men også konkrete eksempler på kvalitetsprodukter fra landbruget i disse lande. F.eks. i Paris blev der på Kommissionens stand organiseret olivenoliesmagning og information om mejeri- og kødprodukter, frugt, grøntsager og blomster ved gratis medvirken fra repræsentanter for de deltagende brancheorganisationer.

Denne type fælles indsats viser klart komplementariteten mellem Kommissionens generelle informationsaktioner i medfør af forordning (EF) nr. 814/2000 og aktionerne på grundlag af andre forordninger, der vedrører information om landbrugsprodukter.

En anden partner i vort arbejde var landdistrikternes *Carrefour-netværk*, der sammen med Kommissionens personale var med til at give information på standen. Kommissionens stand på landbrugsudstillingerne dannede også grundlag for vor deltagelse i en række andre kommunikationsaktiviteter i forbindelse med udstillingerne, hvor pressen og brancheorganisationerne var involveret.

Publikationer

En af publikationerne er det *månedlige nyhedsbrev*, der udsendes på basis af en mailingliste, som omfatter EU-institutionerne og internationale institutioner, nationale, regionale og lokale myndigheder, erhvervs- og brancheorganisationer og den specialiserede presse.

Publikationsprogrammet omfattede en række specifikke *faktablade* om sådanne emner som Agenda 2000, kvinder i landbruget og landbrugskomitéerne samt en *brochure* om økologisk landbrug, der blev udsendt på alle 11 EU-sprog.

Der blev offentliggjort *rapporter og foldere* om de fælles markedsordninger, internationale spørgsmål og spørgsmål vedrørende landdistrikterne.

Der blev *fremstillet et fotografisk værk "Panorama over landdistriktsudviklingen"* med velvillig bistand fra medlemsstaterne, som leverede det fotografiske materiale. Denne bog foreligger nu og vil blive præsenteret for ministrene og de delegerede på det uformelle møde i Rådet og SCA i maj 2003 på Korfu.

En række faktablade om de fælles markedsordninger blev genoptrykt som følge af interessen for og efterspørgslen efter disse publikationer.

Der blev også udarbejdet og foretaget revision af *nøgleddelelser* om midtvejsrevisionen af den fælles landbrugspolitik og spørgsmål vedrørende udvidelsen. Disse meddelelser var bestemt til landbrugerne, fødevarerindustrien, forbrugerne, pressen og civilsamfundet.

Der blev fremstillet en *video* om EU's holdning i WTO og særlige publikationer, der indgik i en pressepakke, som blev uddelt til journalisterne på WTO-mødet i Doha. Der blev også fremstillet en *video* om midtvejsrevisionen, som blev ajourført på grundlag af Kommissionens forslag om reform af den fælles landbrugspolitik i efteråret 2002.

Websted

En stor del af informationen i publikationerne stilles også til rådighed for offentligheden via GD LANDBRUG-netstedet, der er en arbejdsbesparende og effektiv metode til at kommunikere med dem, der i forvejen er interesseret i at få mere at vide om den fælles landbrugspolitik og landbrugs- og fødevarerpolitiske spørgsmål generelt. Der er link til supplerende netsteder, både Kommissionens og andre.

Undersøgelser

Der blev i det normale *Eurobarometer* indført spørgsmål, der skulle vise fremskridtene i offentlighedens kendskab til den fælles landbrugspolitik og dermed beslægtede spørgsmål. Det må siges, at kendskabet i almindelighed kun er lidt øget, men at også det udgangsniveau for det, der kunne ses i svarene på Eurobarometer-spørgsmålene om den fælles landbrugspolitik, er beskedent. Svarene afspejlede offentlighedens bekymring over de forskellige fødevarerforskrækkelser i 2001 og bekræftede, at de budskaber, der når længst ud, er dem, der formidles via tv og radio. Dette er desværre også de dyreste medier at anvende.

Der blev foretaget to *Eurobarometer-lynundersøgelser*, hvor offentligheden blev spurgt om, hvad den vidste om den fælles landbrugspolitik, WTO, fødevarerikkerhed og andre emner i forbindelse med den fælles landbrugspolitik. Den generelle mangel på viden, som disse undersøgelser afslørede, synes at understrege behovet for en fortsat informationspolitik og om muligt en styrkelse af informationsaktionerne som helhed inden for de grænser, der afstikkes af det budget og det personale, der er til rådighed til gennemførelsen af en sådan politik. Der udførtes en Eurobarometer-undersøgelse i kandidatlandene. Den viste ikke overraskende, at den fælles landbrugspolitik opfattes ret forskelligt i disse lande, hvilket afspejler den større eller mindre betydning, landbruget har i det enkelte land og for de adspurgte.

Bilag II viser fordelingen af samtlige initiativer i perioden 2000-2002 og de tilsvarende omkostninger. Det skal bemærkes, at de bevillinger, der blev indgået forpligtelser for, udgjorde: 2000 – 1 354 779 EUR; 2001 - 650 594 EUR; 2002 - 1 692 819,28 EUR.

3. Udgifternes fordeling mellem Kommissionens initiativer og tilskud

Som det fremgår af bilag III, var udgifternes fordeling mellem tilskud og informationsaktioner iværksat af Kommissionen henholdsvis 50,83 %: 49,17 % i 2000, 77,51 %: 22,49 % i 2001 og 52,17 %: 47,83 % i 2002. For perioden som helhed var beløbene på 5 488 406 EUR og 3 698 192 EUR, hvilket svarer til 59,74 % for tilskud og 40,26 % for Kommissionens initiativer.

Det skal bemærkes, at de årlige udgiftstal for 2000 var lavere end de oprindeligt indgåede forpligtelser. For 2001 og 2002 er udgiftstallene endnu ikke endelige, da nogle af aktionerne stadig ikke er afsluttet. Der kan imidlertid forventes tilsvarende forskelle, fordi ikke alle de af modtagerne foretagne betalinger vil være støtteberettigede for tilskuddenes vedkommende. Forskellene er mindre for Kommissionens aktioner og skyldes, at der er indgået forpligtelser for så store beløb som muligt.

V. **Konklusion**

1. Den fælles landbrugspolitik ligger i forreste linje, når det gælder svaret på de ændrede forhold i verden og borgernes, forbrugernes og skatteydernes nye fordringer og forventninger.

Vor informationspolitik bør afspejle disse ændringer og være et instrument, der klart forklarer alle berørte parter - landbruget, fødevarerindustrien og fødevarerhandelen - og også civilsamfundet i almindelighed de muligheder, landbrugerne og de øvrige indbyggere i landdistrikterne har for at forbedre deres levestandard og samtidig respektere naturen og bevare landskabet for de fremtidige generationer.

Forordning (EF) nr. 814/2000 er et solidt retsgrundlag for løsning af disse opgaver. Kombinationen af aktioner iværksat på initiativ af erhvervs- og brancheorganisationerne og pressen og aktioner iværksat mere direkte på Kommissionens initiativ giver et godt praktisk grundlag for udvikling og formidling af et afbalanceret og positivt budskab.

Erfaringerne i de sidste tre år synes at have været generelt positive, hvad angår kvaliteten af de finansierede og medfinansierede aktioner. Med den kommende evaluering af foranstaltningernes effekt vil der blive foretaget en hensigtsmæssig vurdering af politikens værdi. Systemet for fremlæggelse af en aktion til finansiering er blevet forbedret i årenes løb under hensyntagen til erfaringerne og de bemærkninger, modtagerne har fremsat. I betragtning af den risiko, der er forbundet med direkte forvaltning, er det dog nødvendigt at sikre, at EUGFL-midlerne fordeles efter bestemte procedurer, der er rimelige og kontrollerbare. Niveauet for ansøgningerne om medfinansiering af aktioner må hæves, så der bliver færre ansøgninger, der ikke kan komme i betragtning. Det gælder navnlig ansøgningernes finansielle og budgetmæssige indhold og også en forsvarlig forvaltning af selve aktionerne. Alle kontrakter og transaktioner skal være i overensstemmelse med den nye finansforordning (EF) nr. 1605/2002.

Der er også fastlagt nøjagtige interne regler for at sikre, at informationsaktionerne iværksat på Kommissionens initiativ ligeledes er velbegrundede og får så stor effekt som muligt.

2. Erfaringerne viser, at der på nuværende stadium ikke er grund til at ændre på informationspolitikens to søjler: medfinansierede aktioner forelagt af tredjeparter (tilskud) og aktioner iværksat på Kommissionens initiativ og finansieret med 100 %.

Fordelingen af udgifterne mellem disse to søjler bør bibeholdes på nogenlunde samme niveau.

Det europæiske landbrugs paraplyorganisationer er fortsat de vigtigste tilskudsmodtagere. Selv om de små og mellemstore familiebrug endnu ikke helt har høstet de oprindeligt forventede fordele af denne politik, er der gjort en indsats for at sikre en bedre balance mellem de forskellige typer organisationer. Det bør der også fortsat gøres.

Der skal ikke forventes væsentlige ændringer i arten af aktionerne. Behovet for en styrkelse af aktionernes medieindhold i tråd med, hvad der optager civilsamfundet, og med kommunikationsudfordringerne i det 21. århundrede er imidlertid anerkendt ved indførelsen af "medieplanen" i Kommissionens forordning (EF) nr. 2208/2002.

Det bør også overvejes, om det er muligt at styrke dialogen om informationspolitikken med medlemsstaternes repræsentanter i forbindelse med Kommissionens årlige aktivitetsprogram.

Sidst, men ikke mindst vil den kommende evaluering og vurdering af effekten, som Kommissionens tjenestegrene vil foretage, give en passende rettesnor for forbedring af politikkenes costbenefitforhold som helhed og effektiviteten af aktionerne, såvel de, der iværksættes på grundlag af tilskud, som de, der iværksættes på Kommissionens eget initiativ.

Bilag: SEK(2003) 506